

Til Havnar vit fara

1.

Her nógv er at gera, ein fær ikki frið,
á landsbygd at vera, tað leiðist mær við.
At sópa undan neytum og til at kryvja seið,
at bera tøð og tara, o nei, o nei, o nei.

2.

Men Havnin, men Havnin tann deiliga Havn
so fegin eg gevi meg inn í tín favn.
Tú vermir mítt hjarta, tú ert mær so fjálg,
á landsbygd har stinkar av livur og tálg.

3.

Til Havnar vit fara við tráð og við nál,
vit fara at seyma og til at taka mál.
Vit seyma um dagin, um kvøldið eru vit frí,
so út at "spadsera" runt um tann heila bý.

4.

Seks og sjei um kvøldið fer maskinan undir lás,
so fara vit í handlarnar at keypa okkum stás.
Vit tyggja sjokolátu, piparmynt og bomm bomm,
á landsbygd har eta tey sýrulegg og hvonn.

5.

Á landsbygd har brúka teir kubbarar enn,
í Havn ganga unglingar klæddir sum menn.
Vit hvítum manchettum og gullknøppum í,

á landsbygd, á landsbygd, á fý, á fý, á fý.

6.

Á keiini hjá Østrøm har síggja vit tá,
øll skipini tey tuffa á Eystaruvág.
Skipsmennirnir teir ferðast við báti út og inn,
tá ræður um, tá ræður um at halda seg svinn.

7.

So møtast vit, so heilsast vit, vit biðja "góðan dag"
um fýrin á Borðuni, so snakka vit um tað.
Teir víða hava farið, teir vita alt so væl,
so lagaligir eru teir í orð og í tal.

8.

So lið um lið vit fara ígjøgnum býin tá,
og lyktirnar tær lýsa á dyggastu brá.
Butikkirnar um kvøldið tær skína sum sól,
í mínum hjarta er tað, sum tað altíð var jól.

9.

Ja, eru vit við handlarnar, vit biðja góða nátt,
og Áarvegin taka vit, tað vakurt er og gott.
Við Havnaskansa hvíla vit, tað "yndiga" stað,
har sita vit so fegin til háljósan dag.

10.

So seyma vit, so tæna vit, vit gera ditt og datt,
vit gera einki annað, enn hvat vit finna rætt.

So hopa vit, so gleðast vit, tann sak er jú klár,
vit sjálvar verða "frúur" um eini tvey trý ár.

11.

Ja, mínir tankar flúgva, teir flúgva víða fram,
eg veit so væl eg fái alt verðins stás og kram.

Ja, perlur og blomstur at seta í mítt hár
og smáar spælidukkur til hvørt einasta ár.